

Ο Άγιος Ακάκιος, “δοχείον ακακίας”

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Ακάκιος Επίσκοπος Λητής και Ρεντίνης, τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 16 Αυγούστου.

***Χορήγει τά κρείττονα, τοῖς εὐλαβῶς εὐφημοῦσί σε,
ὥς ἔνθεον φίλον τοῦ Σωτῆρος, ἱερέ Ἀκάκιε***

Ο Άγιος Ακάκιος έζησε στα τέλη του 15ου αιώνα μ.Χ. Χειροτονήθηκε επίσκοπος της ιστορικής επισκοπής Λητής και Ρεντίνης από τον τότε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης και αργότερα Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Άγιο Νήφωνα, με τον οποίο συνδεόταν πνευματικά. Όπως επίσης είχε στενή πνευματική σχέση με τον εκ Ζίχνης καταγόμενο Όσιο Θεόφιλο το Μυροβλύτη, τον οποίο και χειροτόνησε ιερέα.

Ο Όσιος Θεόφιλος τον είχε Γέροντα, «διότι εὔρε τόν Ἀκάκιον εὐλαβῇ καί ἐνάρετον», όντως δοχείο ακακίας. Έτσι, διά του Ακακίου, ο Όσιος Θεόφιλος, συνδέθηκε με τον Άγιο Νήφωνα, αλλά και με όλη εκείνη την ιερή συντροφιά που

αποτελούσε τον περίγυρο του Αγίου Νήφωνος, δηλαδή τους μετέπειτα οσιομάρτυρες Μακάριο και Ιωάσαφ, τον γέροντα Ιάκωβο τον Διονυσιάτη και τον διάκονο Ιάκωβο, που μαρτύρησαν στην Αδριανούπολη, τον Άγιο Θεωνά, τους αυταδέλφους Αψαράδες Θεοφάνη και Νεκτάριο, αλλά και τον γνωστό Άγιο Μάξιμο τον Γραικό.

Όταν ο Άγιος Νήφων, ως Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, έμαθε για τα μεγάλα και θαυμαστά, που συνέβησαν στην Αίγυπτο, απέστειλε εκεί, το 1486 μ.Χ., ίσως τον μόνο άνθρωπο που εμπιστευόταν απόλυτα και που διεκρίνετο για την σοφία και την αρετή του, τον Επίσκοπο Λητής και Ρεντίνης Ακάκιο, που τον ευλαβείτο και εσέβετο πολύ, μαζί με τον υποτακτικό του, τον Άγιο Θεόφιλο, και μια ομάδα ακόμη κληρικών, για να μάθουν καταλεπτώς και να πληροφορηθούν καλύτερα, διά της ακοής και των οφθαλμών τα γενόμενα. Μετέφεραν δε γράμμα του Νήφωνος προς τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Άγιο Ιωακείμ τον Πάνυ (βλέπε 17 Σεπτεμβρίου), όπου ευχαριστούσε τον Κύριο, που επήκουσε τις προσευχές του Ιωακείμ και ενήργησε διά τρόπου θαυμαστού τα μεγάλα αυτά θαύματα.

Ο Πατριάρχης Ιωακείμ, δέχθηκε με πολύ αγάπη και χαρά τους φιλοξενούμενους του και τους κράτησε αρκετό καιρό στο Πατριαρχείο, όπου κατά τον συναξαριστή «τούς έπεριποιείτο καί τούς έφιλοφρόνει», δείχνοντας τον θαυμασμό για τις προσωπικότητες που του έστειλε ο Κωνσταντινουπόλεως.

Κατόπιν οι Όσιοι Ακάκιος και Θεόφιλος με τους λοιπούς της συνοδείας τους αναχώρησαν και πήγαν στο θεοβάδιστο όρος Σινά, και αφού προσκύνησαν ευλαβώς, πήγαν και στην έρημο, για να γνωρίσουν τους ασκητές της ερήμου και κατέληξαν στην αγία Πόλη, την Ιερουσαλήμ, και αφού προσκύνησαν κατά τον πόθο τους τον Ζωοδόχο Τάφο του Κυρίου, πήγαν στο όρος Θαβώρ, κατόπιν στη Δαμασκό, όπου συνάντησαν τον Πατριάρχη Αντιοχείας, ο οποίος τους έδωσε επιστολή για τον Κωνσταντινουπόλεως, και επέστρεψαν στα Ιεροσόλυμα. Εκεί ο Όσιος Ακάκιος αιφνιδίως ασθένησε και «έκοιμήθη έν Κυρίω». Ετάφη από τον υποτακτικό του Θεόφιλο με πολύ ευλάβεια, ο οποίος τον έθαψε κατά τις μοναχικές και ασκητικές παραδόσεις της εποχής, επειδή δε ήταν άκρως εχθρός της κενοδοξίας και της ματαιότητας του κόσμου, πιθανώς να τον έθαψε κάπου ταπεινά, όπως θα το ήθελε ο Ακάκιος, ο οποίος υπέγραφε άλλωστε ως «ό ταπεινός επίσκοπος Λητής καί Ρεντίνης», κρυμμένος πάντα από τη δόξα των ανθρώπων.